

گپ روز

رئیس شورای نظارت و ارزشیابی تئاتر:

هیج سختگیری‌ای وجود ندارد

سحر آزاد

- انتقاد محمود احمدی‌نژاد** از زیرمجموعه خود در اختتامیه جشنواره تئاتر فجر که گفت: «شنیدهام که در وزارت ارشاد مقدار زیادی از متون نمایشی ایراد می‌گیرند.» ما را بر آن داشت تا با محمدرضا الوند، رئیس شورای نظارت و ارزشیابی تئاتر به گفت‌وگو بنشینیم.

✎ در مورد صحبت‌های رئیس‌جمهوری مبنی‌بر گیره‌هایی که به نمایش‌ها داده می‌شود، نظر شما به‌عنوان مدیر نظارت و ارزشیابی تئاتر چیست؟ آیا بعد از این سخنان رئیس‌جمهوری شاهد تغییرهایی در نظارت و ارزشیابی تئاتر خواهیم بود؟

قطعاً تعبیر و تحلیل‌های اولیه صحبت‌های رئیس‌جمهوری محترم در این خصوص به این واقعیت برمی‌گردد که اگر ما امکانات سخت‌افزاری یا حتی نرم‌افزاری تئاتر را به نسبت کل جمعیت کشور در نظر بگیریم، تئاتر از یک حداقل بسیار ناچیزی برخوردار است و به همین دلیل عقل سلیم می‌گوید باید از همین حداقل بسیار اندک با هر روش و سیاستی حمایت و کمتر سنگ‌اندازی و مانع‌تراشی کرد. اگر سالن‌های نمایش به تعداد جمعیت کشور تقسیم می‌شد، هیچ نمایشنامه‌ای با ظرفیت منفی رویه‌ور نمی‌شد و هیچ اجرایی هم به اصطلاح با سلیقه‌های بسته‌خاص مواجه نمی‌شد الان در یک واقعیت حداقلی به‌سر می‌بریم که همه اعمال سلیقه‌ها در این حداقل وجود دارد که برای جریان فرهنگی تئاتر مضر است. می‌توان گفت این صحبت‌ها به این واقعیت مربوط می‌شود. ✎ تا رسیدن به این امکانات راه زیادی در پیش داریم و به‌نظر می‌رسد مشکل، صرفاً کمبود امکانات نیست چون سالن اصلی تئاترشهر در سه ماه ابتدایی اسفال خالی بود، با این وضعیت چرا روند اعطای مجوز سخت است؟

به صورت کلی در پاسخ به سوال ابتدایی شما هم گفتم، وقتی حداقل ناچیزی وجود دارد، اعمال سلیقه‌های مختلف هم وجود دارد و این اعمال سلیقه‌ها مدیریت متمرکز تئاتر در دچار نقصان می‌کند اگر مدیریت تئاتر خودش بخواد به لحاظ فرهنگی صرف، تصمیم‌گیری کند، خیلی بهتر از آنچه هست، باید امکانات بدهد.

✎ اما در سی‌ویکمین جشنواره تئاتر فجر، برخی از نمایش‌های خارجی از خط قرمزهای ما عبور کردند به‌نظر می‌رسد صرفاً مشکل سالن یا مدیریت وجود ندارد و شرایط برای همه یکسان است.

من در مورد این نظر شما که می‌گویید نمایشنامه‌ها و نمایش‌ها با سختگیری مواجه هستند، موافق نیستم. آمار حاقلی ما نشان‌دهنده این است که هیچ سختگیری به آن معنایی که شما می‌گویید در جریان تولید و اجرای تئاتر وجود ندارد. در مورد آثار خارجی که می‌گویید از خط قرمزها عبور کرده‌اند، باید ببینیم چه تعریفی از خط قرمزها داریم. ما یک عرف اجتماعی داریم که مبنای آن براساس سنت و فرهنگ است. می‌دانم در جشنواره‌ها مخاطبان خاص آثار را می‌بینند و اگر آنها را جدا کنیم و صرفاً مخاطبان عام را در نظر بگیریم، باید حفظ عرف اجتماعی را انجام دهیم. ✎ این عصرف در این دوره جشنواره برای مخاطب عام و خاص یکی بود مثلاً در نمایش «دزدیمونا» ظاهراً پوشش یکی از بازیگران زن نامناسب بوده و با لباسی حریر ظاهر شده بود...

لباس، یک اتفاق است و خط قرمز نیست. در نمایش ایرانی هم چنین اتفاقی افتاده است، آن هم نه در مورد بازیگر زن بلکه درساره بازیگر مرد. این اتفاق ناگهانی پیش‌بینی نشده روی صحنه، نمی‌تواند عبور از خط قرمز محسوب شود. خط قرمز به معنای این است که مبنای فکری، عقیده و ملیت جایی تهدید شود. آیا در این تئاترها این مصادیق وجود داشته است؟ واقعاً این‌طور نبوده است؟ اینها ایرادهایی است که رسانه‌ها دنبال خبر می‌گردند و من خیلی به آن توجه نمی‌کنم. نگاهمان به تئاتر، نقادانه، جست‌وجوگرانه، علمی و هدفمند نیست این تعبیر مقطعی از جنس رسانه‌ها دایماً تئاتر ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد و اصلاً برای جریان تئاتر خوب نیست. رسانه‌هایی که باید بازوی فرهنگی کشور باشند، خودشان دارند مانع جریان‌های فرهنگی می‌شوند، تعبیر شخصی می‌کنند و لباس پیش‌بینی نشده از سوی یک بازیگر را عبور از خط قرمزها تعبیر می‌کنند، باید نگاهمان را تصحیح کنیم.

✎ از طرف دیگر شاهد هستیم برخی از نمایش‌ها مانند «خشکسالی و دروغ» که از کلمه تجاوز استفاده کرده بود، با سختگیری مواجه و جلوی این نمایش گرفته شد. در نمایش کره هم موضوع درباره زنانی بود که ترآذی معاصری را نشان می‌دادند اما چطور می‌شود که نمایش کره اجرا شد اما این نمایش به مشکل برخورد؟

من حتی آن موقع مشکلی را که برای نمایش به وجود آمد، در مضمون نمایش و نمایشنامه نمی‌دیدم بلکه به مدیریتی مربوط می‌شود که در همان مقطع، تصمیم‌گیری کرد که شکل اجرایی نمایش به سمت و سویی رفته است که حتی مضمون نمایش را هم تهدید می‌کند حتی وقتی قرار شد این نمایش در جای دیگری اجرا شود، باز همین حاشیه‌ها باعث شد که اصلاً متن کار فراموش شود درحالی‌که همین چند وقت قبل مدیرکل مرکز هنرهای نمایشی به‌طور خاص اشاره کرد که وقتی فیلم نمایش خشکسالی و دروغ را که تصویربرداری شده دیده، هیچ‌گونه اشکالی در آن ندیده است. وقتی بخواهیم متکی به این باشیم که جریان مدیریت کشور از مدیریت تئاتر کشور شروع می‌شود و نگاه مدیرکل این‌قدر روشن و درست است باید به حال حاضر جریان تئاتر و سرنوشت‌هایی مثل خشکسالی و دروغ فکر کنیم نه به یک دوره مقطعی که گذشت و این حاشیه‌ا را به وجود آورد. این حاشیه نه به نفع تئاتر بود و نه به نفع جریان فرهنگی.

پیرو انتشار یادداشت ابوالحسن داوودی در «شرق» در تاریخ ۱۱ بهمن، ایشان با ارسال توضیحی به روزنامه اعلام کرد: «به یاد ندارم که در دوران ۷-۸ ساله کار حرفه‌ای‌ام به روزنامه، هفته نامه یا ماهنامه‌ای برای درج گفت‌های یا چاپ مطلبی زنگ زده باشم و تقاضایی کرده باشم. نوشته، اظهارنظر یا مصاحبه‌ای اگر از جانب من در جریده‌ای آمده، به درخواست همانجا بوده و همواره با وسواس سعی کردم، اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری را رعایت کنم و با درک مقتضیات زمانه، ظرفیت‌های جریده محل درج را رعایت کنم و به همان میزان، حق اطلاع از میزان حذفیات و جابه‌جایی‌های نوشته‌ام و نیز حق پذیرش یا رد آن را برای خود محفوظ دارم. امری که در نوشته اخیر من در روزنامه وزین «شرق»، (اگرچه به تعبیر سردبیر محترم روزنامه «سپهوا»، اتفاق نیفتاد و مطلب چاپ شده با امضای من، با حذفیات

بازتاب

توضیح ابوالحسن داوودی درباره یادداشتش

هیج

و جرح وتعديل‌های بسیار ابتر شد و گاه به کلی معنای خود را از دست داد. اواخر هفته قبل، مسوول محترمی که از من پاسخ سوالی را خواسته بود «که چه درخواستی از مسوولان وقت سینما دارید؟» هنگامی که با پاسخ «هیج» من مواجه شد به اصرار خواست که برای درج در صفحه اول روزنامه، دلیل را بداند و من که سابقه تحریف‌های مصاحبه‌های شفاهی را در جراید مختلف داشتم، گفتم که در چند پاراگراف کوتاه و با رعایت شرایط و محدودیت‌های روزنامه دلایل را می‌نویسم به شرط آنکه جرح و

دفتر سی‌ویکمین جشنواره بین‌المللی «تئاتر فجر» بسته شد

انتقاد «احمدی‌نژاد» از زیرمجموعه خود

علی‌اکبر صالحی، مدیرعامل تئاتر

دهیم، با بحث اقتصادی هم نمی‌توان ۷۵میلیون نفر را کنار گذاشت و تنها دو هزار نفر وارد میدان شوند، اقتصاد پویا زمانی است که همه فعال باشند.» احمدی‌نژاد در این سخنرانی نیز یادش نرفت که به تاریخ چند هزار ساله ایران استناد کند و بگوید: «چند هزار سال از عمر ایران می‌گذرد، شاید ما تنها ملتی هستیم که تاریخ‌مان سرشار از حوادث سنگین شکننده است و هریک از این حوادث کافی است تا یک ملت را از صفحه گیتی پاک کند.» احمدی‌نژاد از دانشمندان و نویسندگان بزرگ هنر ایران هم نام برد و گفت: «برخی فکر می‌کنند، اینکه ملت ایران بهترین‌ها را می‌خواهد بد و منفی است، اگر انسان بهترین‌ها را نخواهد تلاشی صورت نمی‌گیرد، این انقلاب عظیم را ملت انجام دادند و امام بزرگوار ما در تمامی صحبت‌های خود فرمودند که انقلاب کار ملت و مرهون همه ملت است.» همچنین او گفت: «البته ما خاک پای ملت هستیم و همه ما مرهون

تئاتر و ارزشیابی که در چند سال گذشته فشار زیادی

گزارش روز نخست جشنواره فیلم فجر

نگاه‌ها به «گناهکاران» قریبیان

شرق: نخستین روز از سی‌ویکمین جشنواره بین‌المللی «فیلم فجر» در به اصطلاح کاخ جشنواره در «هرج میلاد» میان حال و احوال همیشگی اهالی رسانه و هنر در حالی گذشت که مهم‌ترین فیلم روز اول یعنی گناهکاران نظر مثبت اهالی رسانه را جلب نکرد و این، خود